

forslaget understreger ungdommens rolle i den sociale udvikling og henviser til de på de seneste generalforsamlinger vedtagne resolutioner om ungdommen og dens problemer.

Endvidere indeholder resolutionen som sin væsentligste bestanddel en operativ paragraf, hvorefter generalforsamlingen beslutter at genoptage spørgsmålet om ungdommen, dens uddannelse i respekt for menneskerettigheder og fundamentale frihedsrettigheder, dens problemer og behov og dens aktive deltagelse i national udvikling og internationalt samarbejde så snart som muligt, men ikke senere end på den 28. samling.

Det skal i denne forbindelse bemærkes, at resolutionen om ungdommen fra 25. samling (Res. 2633) anfører, at generalforsamlingen vil genoptage spørgsmålet om ungdommen, men ikke noget nærmere om, hvornår dette skal ske, hvilket det rumænske forslag altså konkretiserer.

Forslaget blev enstemmigt vedtaget i udvalget den 18. oktober 1971 og ligeledes enstemmigt vedtaget i plenarforsamlingen den 22. november 1971 med stemmetallet 92-0-0. (Res. 2770 (XXVI)).

Afskaffelse af alle former for race-diskrimination.

(Dagsordenens punkt 54).

Udvalgets drøftelser af dette dagsordenspunkt, der fik sin særlige prægning af, at 1971 var erklæret for det internationale år til bekæmpelse af alle former for racediskrimination strakte sig over dagene 21. oktober til 11. november 1971. Debatten indledtes med en redegørelse fra lederen af FNs menneskerettighedsafdeling, hr. Marc Schreiber, om de bestræbelser, der udfoldes i FNs regie for racediskriminationens afskaffelse.

Hr. Schreiber omtalte i denne forbindelse den for udvalget foreliggende dokumentation, nemlig en rapport fra generalsekretæren om de foranstaltninger som medlemslandene havde truffet for at markere det internationale år, en rapport fra komiteen nedsat under konventionen til afskaffelse af alle former for racediskrimination omhandlende komiteens gennemgang af landerapporter fra en række konventionspartnere og endelig

en rapport om konventionens status. Konventionen var nu blevet undertegnet af 72 lande og ratificeret eller tiltrådt af ialt 54.

Debatten i udvalget fulgte traditionelle retningslinier med østeuropæiske og afrikanske indlæg rettet mod racediskriminationen i Sydafrika, Sydrhodesia og de portugisiske kolonier.

Israel rettede en kraftig anklage mod Sovjetunionen for dens behandling af de sovjetiske jøder, som ikke havde den samme ret som andre minoriteter i Sovjetunionen til at dyrke deres eget sprog og kultur. Ganske vist havde en lille del af de jøder, som af denne grund havde foretrukket at emigrere til Israel, fået tilladelse hertil, men først efter mange vanskeligheder og ydmygelser. Antallet af jøder, der havde indgivet andragende til Sovjetunionen om at emigrere til Israel, var nu opgjort til ca. 70.000.

Sovjetunionen benyttede sig af sin svarret og henviste til det store antal jøder, der indtog fremtrædende poster i Sovjetunionen. Endvidere anførtes, at emigrantstrømmen til Israel muliggjorde en ekspansionistisk israelsk politik. Endelig henvises fra sovjetisk side til de propagandaangreb og trusler, som Den jødiske Forsvarsliga i USA rettede mod Sovjetunionen, og til et nyligt stedfunden incident, hvor skud var blevet rettet mod den sovjetiske FN-mission i New York.

I USAs indlæg erkendtes racediskriminationsproblemet i USA, men det påpegedes samtidig, hvorledes den amerikanske negerbefolkning, der udgør ialt 22 millioner, i de senere år har opnået væsentligt forbedrede kår på en lang række områder, således bl. a. inden for undervisningen.

Endelig anførtes fra amerikansk side som en advarsel til Sydafrika, at det sorte befolkningselements stadig voksende indflydelse i den amerikanske administration meget vel kunne føre til, at det inden for en kortere årrække kunne blive vanskeligt for Sydafrika at opretholde forbindelserne til den amerikanske administration og det amerikanske forretningsliv, medmindre Sydafrika ændrede indstilling i racespørgsmålet.

I samme forbindelse oplystes det, at en række af de i Sydafrika oprettede amerikanske filialer nu fulgte den praksis, at ansætte afrikanere på bestyrelsesposter og i andre ledende stillinger for herigennem at påvir-